

Częstochowa, dnia 20 kwietnia 2022 roku.

DECYZJA

**Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Częstochowie
w składzie orzekającym:**

Przewodniczący: Karolina Stolarska-Wojdała (*spr.*)
Członkowie: Jacek Puszek
Zenon Ułamek

po rozpatrzeniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 20 kwietnia 2022r. odwołania DYNAMIK FILTR NOCOŃ i WSPÓLNICY Sp. j. reprezentowanej przez pełnomocnika radcę prawnego Rafała Ruska od decyzji Burmistrza Kłobucka z dnia 7 lutego 2022r. Nr GPN.6730.092.2021.SG, odmawiającej ustalenia na rzecz DYNAMIK FILTR NOCOŃ i WSPÓLNICY Sp. j. warunków zabudowy i zagospodarowania terenu dla inwestycji polegającej na budowie farmy fotowoltaicznej o mocy do 2 MW wraz z infrastrukturą towarzyszącą na działce o nr ewid.674, obręb Kamyk,

działając na podstawie art. 138 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2021r. poz. 735 z późn.zm.) oraz art. 10 ust. 2a, art. 53 ust. 3 i 4, art. 54, art. 59 ust. 1, art. 60 ust. 1 i 4, art. 61 ust. 1, ust. 3, art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 2021 r. poz. 741, z późn.zm.), rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie sposobu ustalania wymagań dotyczących nowej zabudowy i zagospodarowania terenu w przypadku braku miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz.U. Nr 164, poz. 1588) i rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie oznaczeń i nazewnictwa stosowanych w decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego oraz decyzji o warunkach zabudowy (Dz.U. Nr 164, poz. 1589)

- o r z e k a -

**uchylić zaskarżoną decyzję w całości
i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji.**

Uzasadnienie

W dniu 13 października 2021 r. do Urzędu Miejskiego w Kłobucku wpłynął wniosek z dnia 11 października 2021 r. DYNAMIK FILTR NOCOŃ i WSPÓLNICY Sp. j. o ustalenie

warunków zabudowy dla inwestycji polegającej na budowie farmy fotowoltaicznej o mocy do 2 MW wraz z infrastrukturą towarzyszącą na działce o nr ewid.674, obręb Kamyk. We wniosku wskazano, że na terenie inwestycji zostanie zamontowanych do 7000 szt. modułów fotowoltaicznych. Moduły fotowoltaiczne zostaną zamontowane na konstrukcji stalowej. Całkowita maksymalna wysokość instalacji (konstrukcja stalowa + panele fotowoltaiczne) będzie wynosić do 4,0 m od poziomu terenu. Na terenie zostaną posadowione maksymalnie dwie kontenerowe stacje transformatorowe o max. długości 9 m. max. szerokości 4 m. i max. wysokości do 4 m. Powierzchnia zabudowy pojedynczej kontenerowej stacji transformatorowej wyniesie do 36 m². Stacje transformatorowe zostaną wyposażone w transformator oraz urządzenia elektryczne. Na terenie zostaną ułożone kable zasilające Sn, Nn i sterownicze, skrzynki elektryczne oraz urządzenia elektryczne. Inwestycja może być również realizowana etapowo, w tym podział jej na kilka niezależnych elektrowni, których łączna moc nie przekroczy 2 MW. Do wniosku dołączono m.in. kopię mapy zasadniczej w skali 1:1000, na której zaznaczono m.in. granice terenu objętego wnioskiem. Dołączono również kserokopię decyzji Burmistrza Kłobucka z dnia 30 sierpnia 2021 r. nr GOR.6220.1.010.2021, w której stwierdzono brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla przedmiotowego przedsięwzięcia.

Pismem z dnia 20 października 2021r. organ pierwszej instancji zawiadomił strony o wszczęciu postępowania w sprawie wydania warunków zabudowy dla przedmiotowej inwestycji oraz poinformował o możliwości zapoznania się z zamierzeniem inwestycyjnym w terminie 7 dni. Z możliwości tej strony nie skorzystały.

Następnie pismem z dnia 20 października 2021r. organ pierwszej instancji wystąpił do Starosty Kłobuckiego o uzgodnienie przedmiotowej inwestycji na podstawie art. 53 ust. 4 pkt 9 w zw. z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (dalej u.p.z.p.) oraz art. 35 ust. 3 ustawy o drogach publicznych. W dniu 16 listopada 2021r. do akt sprawy wpłynęło pismo Starosty Kłobuckiego o uzupełnienie ww. pisma organu pierwszej instancji o projekt decyzji podlegającej uzgodnieniu.

W związku z powyższym po sporządzeniu projektu decyzji odmawiającej ustalenia warunków zabudowy w przedmiotowej sprawie, organ pierwszej instancji pismem z dnia 13 grudnia 2021r. poinformował strony o możliwości wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań w trybie art. 79a §1 i §2 k.p.a. W dniu 30 grudnia 2021r. do akt sprawy wpłynęło pismo inwestora ze stanowiskiem w sprawie.

Następnie pismem z dnia 10 stycznia 2022r. organ pierwszej instancji działając na podstawie art. 10 § 1 k.p.a. zawiadomił o możliwości zapoznania się z aktami sprawy, w tym z projektem decyzji.

Decyzją z dnia 7 lutego 2022r. Nr GPN.6730.092.2021.SG, Burmistrz Kłobucka odmówił ustalenia na rzecz DYNAMIK FILTR NOCOŃ i WSPÓLNICY Sp. j. warunków zabudowy i zagospodarowania terenu dla inwestycji polegającej na budowie farmy fotowoltaicznej o mocy do 2 MW wraz z infrastrukturą towarzyszącą na działce o nr ewid.674, obręb Kamyk, gdyż nie został spełniony warunek określony w art. 61 ust. 1 pkt 5 u.p.z.p. Wyniki analizy w formie tekstowej zostały zawarte w załączniku nr 1a.

DYNAMIK FILTR NOCOŃ i WSPÓLNICY sp. j. reprezentowana przez pełnomocnika radcę prawnego Rafała Ruska złożyła odwołanie od ww. decyzji zarzucając jej naruszenie przepisów:

1. Art. 59 ust. 1 u.p.z.p. poprzez niewydanie decyzji o warunkach zabudowy, podczas gdy inwestycja objęta wnioskiem spełnia wszystkie warunki prawem przewidziane do wydania przedmiotowej decyzji,
2. Art. 61 ust. 1 w zw. z art. 61 ust. 3 u.p.z.p. poprzez brak wszechstronnego zbadania czy inwestycja objęta wnioskiem spełnia warunki określone w przepisie, co w konsekwencji doprowadziło do niewydania decyzji o warunkach zabudowy,
3. Art. 10 ust. 2a u.p.z.p. przez jego nieprawidłową wykładnię i przyjęcie, iż realizacja inwestycji polegającej na budowie farmy fotowoltaicznej o mocy powyżej 500 kW musi być przewidziana w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, co w konsekwencji doprowadziło do niewydania decyzji o warunkach zabudowy.

Organ pierwszej instancji przekazując odwołanie wraz z aktami sprawy do organu drugiej instancji, w piśmie z dnia 7 marca 2022r. (wpływ 9 marca) ustosunkował się do zarzutów zawartych w odwołaniu i podtrzymał stanowisko zawarte w decyzji z dnia 7 lutego 2022r.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Częstochowie po rozpatrzeniu przedmiotowej sprawy, postanowiło uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji z niżej wymienionych powodów.

W pierwszej kolejności należy zauważyć, że zgodnie z treścią art. 4 ust. 1 u.p.z.p. ustalenie przeznaczenia terenu, rozmieszczenie inwestycji celu publicznego oraz określenie sposobów zagospodarowania i warunków zabudowy terenu następuje w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego. W ust. 2 art. 4 ustawodawca postanowił, że w przypadku braku miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego określenie sposobów zagospodarowania i warunków zabudowy terenu następuje w drodze decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, przy czym:

- 1) lokalizację inwestycji celu publicznego ustala się w drodze decyzji o lokalizacji inwestycji celu publicznego;
- 2) sposób zagospodarowania terenu i warunki zabudowy dla innych inwestycji ustala się w drodze decyzji o warunkach zabudowy.

Z treści art. 59 ust. 1 u.p.z.p. wynika, że zmiana zagospodarowania terenu w przypadku braku planu miejscowego, polegająca na budowie obiektu budowlanego lub wykonaniu innych robót budowlanych, a także zmiana sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części, z zastrzeżeniem art. 50 ust. 1 i art. 86, wymaga ustalenia, w drodze decyzji, warunków zabudowy. Przepis art. 50 ust. 2 stosuje się odpowiednio. Decyzję o warunkach zabudowy wydaje właściwy organ po uzgodnieniu z organami, o których mowa w art. 53 ust. 4, i uzyskaniu uzgodnień lub decyzji wymaganych przepisami odrębnymi (art. 60 ust. 1 u.p.z.p.).

Wydanie decyzji o ustaleniu warunków zabudowy jest możliwe jedynie w przypadku łącznego spełnienia przesłanek, określonych w art. 61 ust. 1 pkt 1 – 6 u.p.z.p., tj.:

1. co najmniej jedna działka sąsiednia, dostępna z tej samej drogi publicznej, jest zabudowana w sposób pozwalający na określenie wymagań dotyczących nowej zabudowy w zakresie kontynuacji funkcji, parametrów, cech i wskaźników kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu, w tym gabarytów i formy

- architektonicznej obiektów budowlanych, linii zabudowy oraz intensywności wykorzystania terenu;
2. teren ma dostęp do drogi publicznej;
 3. istniejące lub projektowane uzbrojenie terenu, z uwzględnieniem ust. 5, jest wystarczające dla zamierzenia budowlanego;
 4. teren nie wymaga uzyskania zgody na zmianę przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne albo jest objęty zgodą uzyskaną przy sporządzaniu miejscowych planów, które utraciły moc na podstawie art. 67 ustawy, o której mowa w art. 88 ust. 1 oraz
 5. decyzja jest zgodna z przepisami odrębnymi,
 6. zamierzenie budowlane nie znajdzie się w obszarze:
 - a) w stosunku do którego decyzją o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, o której mowa w art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych (Dz. U. z 2021 r. poz. 428, 784 i 922), ustanowiony został zakaz, o którym mowa w art. 22 ust. 2 pkt 1 tej ustawy,
 - b) strefy kontrolowanej wyznaczonej po obu stronach gazociągu,
 - c) strefy bezpieczeństwa wyznaczonej po obu stronach rurociągu.

Zgodnie z treścią art. 61 ust. 3 u.p.z.p. przepisów ust. 1 pkt 1 i 2 nie stosuje się do linii kolejowych, obiektów liniowych i urządzeń infrastruktury technicznej, a także instalacji odnawialnego źródła energii w rozumieniu art. 2 pkt 13 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz.U. z 2021 r. poz. 610, z późn.zm.).

Natomiast zgodnie z treścią art. 2 pkt 13 ustawy o odnawialnych źródłach energii przez instalację odnawialnego źródła energii należy rozumieć instalację stanowiącą wyodrębniony zespół:

- a) urządzeń służących do wytwarzania energii opisanych przez dane techniczne i handlowe, w których energia jest wytwarzana z odnawialnych źródeł energii, lub,
- b) obiektów budowlanych i urządzeń stanowiących całość techniczno-użytkową służącą do wytwarzania biogazu rolniczego
- a także połączony z tym zespołem magazyn energii elektrycznej lub magazyn biogazu rolniczego.

W myśl art. 2 pkt 22 wymienionej ustawy przez odnawialne źródło energii należy rozumieć odnawialne, niekopalne źródła energii obejmujące energię wiatru, energię promieniowania słonecznego, energię aerotermalną, energię geotermalną, energię hydrotermalną, hydroenergię, energię fal, prądów i pływów morskich, energię otrzymywaną z biomasy, biogazu, biogazu rolniczego oraz z biopłynów.

W świetle brzmienia przytoczonych przepisów, w ocenie Kolegium, elektrownia fotowoltaiczna mieści się w pojęciu instalacji odnawialnego źródła energii.

Dalej podnieść należy, iż stosowanie wyjątku przewidzianego w art. 61 ust. 3 u.p.z.p. było i jest przedmiotem rozważań sądów administracyjnych. I tak Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 9 grudnia 2020 r., sygn. akt II OSK 3705/19 (Lex nr 3130321) wyjaśnił: „(...) stanowisko wykluczające urządzenia wytwarzające energię (elektrownie fotowoltaiczne) z kategorii urządzeń infrastruktury technicznej określonej w art. 61 ust. 3 u.p.z.p., znajduje potwierdzenie w nowelizacji tego przepisu, na mocy której

instalacje odnawialnego źródła energii w rozumieniu art. 2 pkt 13 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, dodano jako kolejne obiekty zwolnione z wymogów spełnienia warunków wynikających z zasady dobrego sąsiedztwa. Z uzasadnienia projektu ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2019 r. poz. 1524, projekt ustawy druk VIII.3656) wynika, że rozszerzenie art. 61 ust. 3 u.p.z.p. o instalacje odnawialnego źródła energii powiązано z potrzebą wspierania rozwoju prokonsumenckiego wytwarzania energii elektrycznej, a więc przez podmioty będące odbiorcami końcowymi wytwarzającymi energię elektryczną wyłącznie z odnawialnych źródeł energii na własne potrzeby w mikroinstalacji, pod warunkiem że w przypadku odbiorcy końcowego niebędącego odbiorcą energii elektrycznej w gospodarstwie domowym, nie stanowi to przedmiotu przeważającej działalności gospodarczej (por. art. 1 pkt 27a ustawy). Co ważne, część uzasadnienia projektu (pkt 5), dotyczącą nowelizacji art. 61 ust. 3 zatytułowano: "Zliberalizowanie zasad budowy małych instalacji oraz mikroinstalacji OZE", a na wstępie wyjaśniono, że: „W zakresie zasad zagospodarowania przestrzennego doprecyzowano dotychczasową zasadę dotyczącą planu zagospodarowania przestrzennego, który umożliwiając lokalizację budynków powinien umożliwić również lokalizowanie na nich mikroinstalacji wykorzystujących nie tylko technologię wiatrową, ale w szczególności fotowoltaiczną, którą najprościej zintegrować z budynkami mieszkalnymi". Wobec powyższego należy przyjąć, że stosowanie przepisu art. 61 ust. 3 u.p.z.p. - w brzmieniu obowiązującym sprzed nowelizacji oraz w zmienionej treści wprowadzonej z dniem 29 sierpnia 2019r. - powinno być dokonywane z uwzględnieniem pozostałych przepisów ustawy, normujących kwestie lokalizacji mikroinstalacji oraz urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100 kW (art. 10 ust. 2a, art. 15 ust. 3a).” Dalej Sąd podniósł: „Podkreślenia wymaga, że przewidziane w art. 61 ust. 3 u.p.z.p. zwolnienie od zasady dobrego sąsiedztwa, ze swej istoty i celu, nie powinno naruszać zastanej funkcji w zakresie zabudowy i zagospodarowania terenu. Wydawana w takim przypadku decyzja dotycząca urządzeń infrastrukturalnych powinna więc umożliwić zabudowę i zagospodarowanie terenu pod warunkiem kontynuacji występującej na danym terenie funkcji podstawowej, celem zapewnienia ładu przestrzennego. Oceniając ustawowe przesłanki lokalizacji systemów fotowoltaicznych należy mieć na uwadze, że ustawodawca dokonał ich rozróżnienia, wprowadzając w art. 10 ust. 2a i art. 15 ust. 3 pkt 3a u.p.z.p. odrębne unormowanie dotyczące urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100 kW. W wymienionych przepisach ustanowiono przede wszystkim obowiązek ustalenia w studium rozmieszczenia obszarów, na których lokalizowane będą przedmiotowe urządzenia, a także stref ochronnych związanych z ograniczeniami w zabudowie oraz zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu, w sytuacji gdy na obszarze gminy przewiduje się wyznaczenie takich obszarów. Natomiast w planie miejscowym określa się w zależności od potrzeb granice terenów pod budowę tych urządzeń oraz granice ich stref ochronnych. Regulacja przepisów art. 10 ust. 2a i art. 15 ust. 3 pkt 3a u.p.z.p. oznacza, że rozmieszczenie tego rodzaju urządzeń infrastruktury energetycznej należy do decyzji organów gminy w ramach władztwa planistycznego, przy czym ustalenia w tym przedmiocie są obligatoryjne w studium, a fakultatywne w planie miejscowym. W konsekwencji uprawnione jest wnioskowanie, że realizacja urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100 kW na obszarze gminy, zarówno

na podstawie planu miejscowego, jak też decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, może odbyć się tylko na obszarach wskazanych w studiach (por. M. Szyrski, Rola samorządu terytorialnego w rozwoju odnawialnych źródeł energii, Wolters Kluwer, Warszawa 2017, s. 116-117; H. Izdebski, J. Zachariasz, Ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Komentarz, LEX, art. 10). Skoro z woli ustawodawcy lokalizowanie urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100 kW wymaga uprzedniego określenia obszarów przeznaczonych na ten cel w studium, to oznacza, że tego rodzaju inwestycje mają istotne znaczenie dla kształtowania lokalnych zasad zagospodarowania przestrzennego, a zwłaszcza ładu przestrzennego w gminie. Nie sposób zatem uznać, że lokalizacja urządzeń, o których mowa w art. 10 ust. 2a u.p.z.p., miałaby być na podstawie art. 61 ust. 3 u.p.z.p. zwolniona od wymogów ustanowionych w art. 61 ust. 1 pkt 1 i 2 u.p.z.p. (...) treść art. 10 ust. 2a i art. 15 ust. 3 pkt 3a u.p.z.p. świadczy, że wolą ustawodawcy jest aby inwestycje, w ramach których planuje się rozmieszczenie urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100 kW, były realizowane przede wszystkim na podstawie ustaleń planu miejscowego. Nie wyklucza to oczywiście możliwości ubiegania się o decyzję o warunkach zabudowy takiej inwestycji, ale wówczas wymagane jest spełnienie wymogów art. 61 ust. 1 pkt 1-5 u.p.z.p. (por. m.in. wyroki NSA II OSK 794/16, II OSK 2727/17, II OSK 2758/16).” Kolegium pragnie również wskazać na podobne stanowiska zawarte w wyrokach: Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 12 maja 2021 r., sygn. akt II SA/Go 277/21 (Lex nr 3188293), Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie z dnia 16 czerwca 2021 r., sygn. akt II SA/Sz 42/21 (Lex nr 3191029), Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy z dnia 17 sierpnia 2021 r., sygn. akt II SA/Bd 392/21 (Lex nr 3229301), Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 18 sierpnia 2021 r., sygn. akt II SA/Po 672/20 (Lex nr 3215561) oraz Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach z dnia 8 września 2021 r., sygn. akt II SA/Ke 444/21 (Lex nr 3241235).

W związku z powyższym wyjaśnić trzeba, iż z treści obowiązującego do dnia 30 października 2021 r. przepisu art. 10 ust. 2a u.p.z.p. wynikało, że jeżeli na obszarze gminy przewiduje się wyznaczenie obszarów, na których rozmieszczone będą urządzenia wytwarzające energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100 kW, a także ich stref ochronnych związanych z ograniczeniami w zabudowie oraz zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu; w studium ustala się ich rozmieszczenie. Natomiast z obowiązującej od dnia 30 października 2021 r. treści art. 10 ust. 2a u.p.z.p. (art. 10 ust. 2a zmieniony przez art. 5 pkt 2 ustawy z dnia 17 września 2021 r. o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii oraz niektórych innych ustaw - Dz.U. z 2021 r. poz. 1873) wynika, że jeżeli na obszarze gminy przewiduje się wyznaczenie obszarów, na których rozmieszczone będą urządzenia wytwarzające energię z odnawialnych źródeł energii o mocy zainstalowanej większej niż 500 kW, a także ich stref ochronnych związanych z ograniczeniami w zabudowie oraz zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu, w studium ustala się ich rozmieszczenie, z wyłączeniem:

- 1) wolnostojących urządzeń fotowoltaicznych, o mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 1000 kW zlokalizowanych na gruntach rolnych stanowiących użytki rolne klas V, VI, VIz i nieużytki - w rozumieniu przepisów wydanych na podstawie

art. 26 ust. 1 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. - Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2020 r. poz. 2052 oraz z 2021 r. poz. 922 i 1641);

2) urządzeń innych niż wolnostojące.

Nawiązując do wymienionych wcześniej wyroków, należy wskazać, że wskazywały one na przepis art. 10 ust. 2a u.p.z.p. w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 października 2021 r. Po zmianie treści tego przepisu, która obowiązuje od dnia 30 października 2021 r., nie tracą one jednak na aktualności, gdyż odnoszą się do stosowania przepisu art. 61 ust. 3 u.p.z.p.

W związku z powyższym należy podnieść, że przedmiotem ocenianej w trybie odwoławczym decyzji o warunkach zabudowy z dnia 21 stycznia 2022r. jest lokalizacja elektrowni fotowoltaicznej o mocy do 2 MW (tj. 2000 kW) wraz z infrastrukturą techniczną, na terenie inwestycji zostanie zamontowanych do 7000 szt. modułów fotowoltaicznych oraz maksymalnie 2 kontenerowe stacje transformatorowe.

Na wniosek tego samego inwestora, została wydana przez Burmistrza Kłobucka decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach z dnia 30 sierpnia 2021 r. nr GOR.6220.1.010.2021 dla przedmiotowego przedsięwzięcia. Z charakterystyki przedsięwzięcia zawartej w tej decyzji wynika, że na terenie inwestycji zostanie zamontowanych do 7000 szt. modułów fotowoltaicznych. Moduły fotowoltaiczne zostaną zamontowane na konstrukcji stalowej przytwierdzonej do gruntu. Na terenie zostaną posadowione maksymalnie dwie kontenerowe stacje transformatorowe o max. długości 9 m. max. szerokości 4 m. i max. wysokości do 4 m. Powierzchnia zabudowy pojedynczej kontenerowej stacji transformatorowej wyniesie do 36 m². Stacje transformatorowe zostaną wyposażone w transformator oraz urządzenia elektryczne. Na terenie i do konstrukcji stalowej modułów fotowoltaicznych zostaną zabudowane skrzynki i rozdzielnie elektryczne oraz przetwornice (inwertery) Na terenie zostaną ułożone kable zasilające Sn, Nn oraz kable światłowodowe i sterownicze. Całość produkowanej energii będzie bezpośrednio wprowadzana do sieci dystrybucyjnej. Teren objęty wnioskiem wynosi 1,4947 ha. Nieruchomość, na której planuje się budowę farmy fotowoltaicznej jest wykorzystywana rolniczo, a obszar oddziaływania zawiera się w granicach działek, na których inwestycja jest planowana.

Dalej należy podnieść, że z ustaleń organu pierwszej instancji (załącznik nr 1a do zaskarżonej decyzji) wynika, że działki przeznaczone pod omawianą inwestycję są niezabudowane i stanowią grunty oznaczone symbolami RIVb, RV. Jak wynika dołączonej do wniosku mapy zasadniczej (w skali 1:1000) oraz ze znajdującej się w aktach sprawy informacji z rejestru gruntów działka nr 674 jest niezabudowana i w jej skład wchodzi grunty orne oznaczone symbolami RIVb, RV. W bezpośrednim sąsiedztwie planowanej inwestycji znajdują się grunty orne (R), oraz droga (dr).

Wobec przedstawionej charakterystyki planowanej inwestycji, która jest niewątpliwie inwestycją produkcyjną, a zwłaszcza zaplanowanej mocy instalacji wytwarzającej energię elektryczną wynoszącej do 2 MW - nie można uznać, iż realizacja tej inwestycji nie spowoduje zmiany dotychczasowego sposobu zagospodarowania przedmiotowego terenu i nie zmieni jego funkcji. Dlatego też w ocenie Kolegium możliwość ubiegania się o decyzję o warunkach zabudowy dla przedmiotowej inwestycji, wymaga spełnienia łącznie wymogów art. 61 ust. 1 pkt 1-6 u.p.z.p.

Ponownie rozpatrując niniejszą sprawę i mając na uwadze powyższe ustalenia oraz wskazane stanowiska sądów administracyjnych, organ pierwszej instancji powinien wyznaczyć wokół działek budowlanych, których dotyczy wnioski o ustalenie warunków zabudowy, obszar analizowany i przeprowadzić na nim analizę funkcji oraz cech zabudowy i zagospodarowania terenu w zakresie spełnienia warunków, o których mowa w art. 61 ust. 1 pkt 1-6 u.p.z.p. i na jej podstawie projekt decyzji, a następnie przy zachowaniu wymogów z art. 10 § 1 Kpa, winien podjąć odpowiednią decyzję.

Decyzja niniejsza jest ostateczna.

Od decyzji skarga nie przysługuje. Jednakże strona niezadowolona z treści decyzji może wnieść od niej sprzeciw do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Częstochowie. Sprzeciw wnosi się w terminie 14 dni od daty doręczenia decyzji. Zgodnie z art. 64b § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2022 r. poz. 329) – zwanej dalej p.p.s.a., sprzeciw powinien czynić zadość wymaganiom pisma w postępowaniu sądowym, a ponadto zawierać: 1) wskazanie zaskarżonej decyzji; 2) żądanie jej uchylenia; 3) oznaczenie organu, który wydał zaskarżoną decyzję.

Wpis stały od sprzeciwu wynosi 100 zł.

Stronie może być przyznane prawo pomocy na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych (art. 243 § 1 p.p.s.a.). Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego (art. 244 § 1 p.p.s.a.). W myśl art. 254 § 1 p.p.s.a. wniosek o przyznanie prawa pomocy oraz wniosek o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej składa się do właściwego wojewódzkiego sądu administracyjnego. Strona, która nie ma miejsca zamieszkania, pobytu lub siedziby na obszarze właściwości sądu, o którym mowa w § 1, może złożyć wniosek w innym wojewódzkim sądzie administracyjnym. Wniosek ten przesyła się niezwłocznie do sądu właściwego (§2).

Skład orzekający: **Przewodnicząca Składu Orzekającego**

CZŁONEK
SAMORZĄDOWEGO KOLEGIUM ODWOŁAWCZEGO
K. Stolarska-Wojdała
mgr Karolina Stolarska-Wojdała

CZŁONEK
SAMORZĄDOWEGO KOLEGIUM ODWOŁAWCZEGO
J. Puszek
mgr Jacek Puszek

CZŁONEK
SAMORZĄDOWEGO KOLEGIUM ODWOŁAWCZEGO
Z. Ułamek
mgr Zenon Ułamek

Otrzymują:

1. radca prawny Rusek Rafał - pełnomocnik Dynamik Filtr Nocoń i Wspólnicy sp. j.
- 2.
- 3.
- 4.
- 5.
- 6.

- 7.
- 8.
- 9.
- 10.
- 11.
- 12.
- 13.
- 14.
- 15.
- 16.
- 17.
- 18.
- 19.
- 20.
- 21.
22. Zarząd Dróg i Gospodarki Komunalnej w Kłobucku
23. Burmistrz Kłobucka
24. a.a.

